

XXIX.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 24de April 1882).

Den Forandring i Beskatningsmaaden, som det foreliggende Forflag gaar ud paa at gennemføre, er Overgang fra Karrums- til Udbyttebeskatning.

I Samlingen 1871 blev der af Regjeringen forelagt et Lovforflag, hvorefter den sidstnævnte Beskatningsmaade skulde indføres, dog kun som Alternativ ved Siden af Karrumsbeskatningen; men Udvalget er enigt med Finansministeriet i, at en saadan fortsat Bevarelse af to forskellige Skattesystemer vilde virke høist uheldig, og under Forudsætning af, at man overhovedet finder Udbyttebeskatningens Indførelse ønskelig, gaa vi derfor ogsaa ud fra, at den bør indføres som obligatorisk, hvorhos vi tillige finde, at der i Lovforflaget er levet en passende Frist til Forberedelse af dens Indførelse som saadan, naar den er bestemt til at skulle ske fra 1ste April 1890.

Det i 1871 forelagte Lovforflag, der iøvrigt i det Hele var stemmende med det nærværende, vedtoges, som i Motiverne bemærket, af Folkethinget, men af Landstinget kun med en Hovedforandring i Henseende til Spiritusmaalerens Anvendelse, i Særdeleshed paa Grund af, at man nærede Tvivl om dens Paalidelighed. Et Mindretal af Udvalget (Brasch og Kammerkov) er ogsaa fremdeles af den Anskuelse, at Udbyttebeskatningen ikke bør indføres, forinden den Spiritusmaaler, der tænkes bragt i Anvendelse, er bleven undertastet en fuldstændig nøiagtig Prøvelse af Sagkyndige, af hvilken Prøvelse det maatte fremgaa, at Apparatet ikke ved Anvendelse

af forskellige Fremgangsmaader under Benyttelsen kan bringes til at udvise høist forskellige Resultater. Udvalgets Flertal er derimod af den Overbevisning, at de mangfoldige fortsatte Forsøg med Spiritusmaaleren, hvorom Motiverne give Vidnesbyrd, og de fremkomne vægtige Udtalelser om dens Brugelighed, blandt hvilke vi særlig henlede Opmærksomheden paa den som Bilag trykte Skrivelse, have vist, at Frygten for dens Upaalidelighed er ubeslægt; og da den tidligere fremførte Hovedindvending mod den nye Beskatnings Indførelse derved er bortfalden, kan Flertallet ikke andet end allerede nu tilraade Thinget principielt at bifalde den foreslaaede Forandring i Beskatningsmaaden.

Karrumsbeskatningen er nemlig utilfredsstillende fra et finansielt Synspunkt, da den lægger en Afgift, der, „Krigsskatten“ iberegnet, for Liden udgjør 2 Kr., paa hver Lønne Karrum, uden Hensyn til Spiritmængden, som indvindes deraf; men denne Mængde har ifølge Erfaringens Vidnesbyrd stadig været voksende, saa at den Ansættelse deraf, som den gjældende Lov af 7de Februar 1851 gik ud fra, nemlig til 16 Potter à 8 Gr. pr. Lønne Karrum, efter hvad de Lovforlaget ledsgående Overfigter vise, nu er langt overstreden, hvorfor den i det foreliggende Lovforflag er forhøjet til 28 Potter à 8 Gr. Paa denne Maade har Staten imidlertid langtfra opnaaet den paaregnede Indtægt af hver Pot Spiritus, og Størrelsen af det aarlige Tab, som den derved alt i en Række har lidt, vil bedst blive indlysende af Motivernes Bemærkning om, at der i Maret 1879 er blevet betalt